

REPUBLICĂRI

LEGEA

contabilității nr. 82/1991*)

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi, și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității.

(2) Instituțiile publice, asociațiile și celelalte persoane juridice cu și fără scop patrimonial, precum și persoanele fizice care desfășoară activități producătoare de venituri au, de asemenea, obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară și, după caz, contabilitatea de gestiune.

(3) Subunitățile fără personalitate juridică, cu sediul în străinătate, care aparțin persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), cu sediul sau domiciliul în România, precum și subunitățile fără personalitate juridică din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul sau domiciliul în străinătate au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, potrivit prezentei legi.

Art. 2. — (1) Contabilitatea, ca activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice și fizice prevăzute la art. 1, trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.

(2) Contabilitatea publică cuprinde:

a) contabilitatea veniturilor și cheltuielilor bugetare, care să reflecte încasarea veniturilor și plata cheltuielilor aferente exercițiului bugetar;

b) contabilitatea Trezoreriei Statului;

c) contabilitatea generală bazată pe principiul constatării drepturilor și obligațiilor, care să reflecte evoluția situației financiare și patrimoniale, precum și a excedentului sau a deficitului patrimonial;

d) contabilitatea destinată analizării costurilor programelor aprobate.

(3) Contabilitatea instituțiilor publice asigură informații ordonatorilor de credite cu privire la execuția bugetelor de venituri și cheltuieli, patrimoniul aflat în administrare, precum și pentru întocmirea contului general anual de execuție a bugetului de stat, a contului anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat, fondurilor speciale, precum și a conturilor anuale de execuție ale bugetelor locale.

Art. 3. — (1) Contabilitatea se ține în limba română și în moneda națională.

(2) Contabilitatea operațiunilor efectuate în valută se ține atât în moneda națională, cât și în valută, potrivit reglementărilor elaborate în acest sens.

(3) Pentru necesitățile proprii de informare, persoanele prevăzute la art. 1 pot opta pentru întocmirea situațiilor financiare și într-o altă monedă.

Art. 4. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează și emite norme și reglementări în domeniul contabilității, planul de conturi general, modelele situațiilor financiare, registrelor și formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă, normele metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează și emite norme privind contabilitatea în partidă simplă.

(3) Normele și reglementările contabile pentru instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancale, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general, Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, societățile de asigurare-reasigurare autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, precum și pentru entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare se elaborează și se emit corespunzător de Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu avizul Ministerului Economiei și Finanțelor.

(4) Elaborarea reglementărilor prevăzute la alin. (1), (2) și (3) se face cu consultarea organismelor profesionale de profil.

Art. 5. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să conducă contabilitatea în partidă dublă și să întocmească situații financiare anuale.

(2) Categoriile de persoane care pot ține contabilitatea în partidă simplă se stabilesc prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(3) Pentru organizații patronale și sindicale, precum și pentru alte categorii de organizații fără scop patrimonial, care nu desfășoară activități economice, Ministerul Economiei și Finanțelor aprobă un sistem simplificat de raportare financiară, având în vedere și cerințele organismelor europene de profil.

Art. 6. — (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

Art. 7. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv deținute la începutul activității, cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării lor, în cazul fuziunii sau încetării activității, precum și în alte situații prevăzute de lege.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor poate aproba excepții de la regula inventarierii anuale pentru unele bunuri cu caracter special aflate în administrarea instituțiilor publice, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

*) Republicată în temeiul art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2007 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 10 octombrie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 86/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 15 aprilie 2008, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea contabilității nr. 82/1991 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 14 ianuarie 2005 și ulterior a mai fost modificată prin Legea nr. 259/2007 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 506 din 27 iulie 2007.

(3) Rezultatul inventarierii se înregistrează în contabilitate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

Art. 8. — (1) Evaluarea elementelor deținute cu ocazia inventarierii și prezentarea acestora în situațiile financiare anuale se fac potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Reevaluarea imobilizărilor corporale se face la valoarea justă de la data bilanțului. Valoarea justă se determină pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați conform reglementărilor legale în vigoare.

(3) Evaluarea elementelor monetare în valută și a celor exprimate în lei, a căror decontare se face în funcție de cursul unei valute, se efectuează potrivit reglementărilor contabile și aplicabile.

(4) Valoarea activelor și datorilor, cu ocazia reorganizărilor efectuate potrivit legii, se determină, de regulă, de evaluatori autorizați conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 9. — (1) Documentele oficiale de prezentare a situației economico-financiare a persoanelor prevăzute la art. 1 sunt situațiile financiare anuale, stabilite potrivit legii, care trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată.

(2) Pentru instituțiile publice documentul oficial de prezentare a situației patrimonului aflat în administrarea statului și a unităților administrativ-teritoriale și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli este situația financiară trimestrială și anuală.

(3) Societățile-mamă, definite astfel în reglementările contabile aplicabile grupurilor de societăți, întocmesc și prezintă și situații financiare anuale consolidate.

CAPITOLUL II

Organizarea și conducerea contabilității

Art. 10. — (1) Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective.

(2) Contabilitatea se organizează și se conduce, de regulă, în compartimente distincte, conduse de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție. Aceste persoane trebuie să aibă studii economice superioare.

(3) Contabilitatea poate fi organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității, încheiate cu persoane fizice sau juridice, autorizate potrivit legii, membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România.

(4) Răspunderea pentru aplicarea necorespunzătoare a reglementărilor contabile revine directorului economic, contabilului-șef sau altei persoane împuternicite să îndeplinească această funcție, împreună cu personalul din subordine. În cazul în care contabilitatea este condusă pe bază de contract de prestări de servicii, încheiat cu persoane fizice sau juridice, autorizate potrivit legii, membre ale Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, răspunderea pentru conducerea contabilității revine acestora, potrivit legii și prevederilor contractuale.

(5) Instituțiile publice la care contabilitatea nu este organizată în compartimente distincte sau care nu au personal încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, pot încheia contracte de prestări de servicii, pentru conducerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare trimestriale și anuale, cu societăți comerciale de expertiză contabilă sau cu persoane fizice autorizate, conform legii. Încheierea contractelor se face cu respectarea reglementărilor privind achizițiile publice de bunuri și servicii. Plata serviciilor respective se face din fonduri publice cu această destinație.

Art. 11. — Deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și

efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise.

Art. 12. — (1) Contabilitatea imobilizărilor se ține pe categorii și pe fiecare obiect de evidență.

(2) Contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric sau numai valoric, în condițiile stabilite de reglementările legale.

Art. 13. — Înregistrarea în contabilitate a elementelor de activ se face la costul de achiziție, de producție sau la valoarea justă pentru alte intrări decât cele prin achiziție sau producție, după caz.

Art. 14. — Creanțele și datorile se înregistrează în contabilitate la valoarea nominală.

Art. 15. — Valoarea acțiunilor emise sau a altor titluri, precum și vărsămintele efectuate în contul capitalului subscris se reflectă distinct în contabilitate.

Art. 16. — Contabilitatea clienților și furnizorilor, a celorlalte creanțe și obligații se ține pe categorii, precum și pe fiecare persoană fizică sau juridică.

Art. 17. — (1) Contabilitatea cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, după natura sau destinația lor, după caz.

(2) Contabilitatea veniturilor se ține pe feluri de venituri, după natura sau sursa lor, după caz.

(3) Contabilitatea veniturilor și cheltuielilor bugetului general consolidat se ține pe subdiviziunile clasificăției bugetare.

Art. 18. — Contabilitatea instituțiilor publice asigură înregistrarea drepturilor constatate, veniturilor încasate, angajamentelor bugetare, angajamentelor legale, plăților de casă și a cheltuielilor efective, pe subdiviziunile clasificăției bugetare, potrivit bugetului aprobat și normelor metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 19. — (1) În contabilitate, profitul sau pierderea se stabilește cumulativ de la începutul exercițiului financiar. Închiderea conturilor de venituri și cheltuieli se efectuează, de regulă, la sfârșitul exercițiului financiar.

(2) Rezultatul definitiv al exercițiului financiar se stabilește la închiderea acestuia.

(3) Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinații, după aprobarea situațiilor financiare anuale.

(4) Pierderea contabilă reportată se acoperă din profitul exercițiului financiar și cel reportat, din rezerve, prime de capital și capital social, potrivit hotărârii adunării generale a acționarilor sau asociaților.

(5) La instituțiile publice rezultatul execuției bugetare se stabilește anual prin închiderea conturilor care reflectă încasarea veniturilor și plata cheltuielilor aferente exercițiului bugetar.

(6) Excedentul sau deficitul patrimonial se determină de către instituțiile publice, în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

CAPITOLUL III

Registrele de contabilitate

Art. 20. — Registrele de contabilitate obligatorii sunt: Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Cartea mare. Întocmirea, editarea și păstrarea registrelor de contabilitate se efectuează conform normelor elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 21. — Registrele de contabilitate se utilizează în strictă concordanță cu destinația acestora și se prezintă în mod ordonat și astfel completate încât să permită, în orice moment, identificarea și controlul operațiunilor contabile efectuate.

Art. 22. — Pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor efectuate se întocmește bilanța de verificare, cel puțin anual, la încheierea exercițiului financiar sau la termenele de întocmire a raportărilor contabile stabilite potrivit legii.

Art. 23. — Persoanele prevăzute la art. 1 care utilizează sisteme informatice de prelucrare automată a datelor au obligația să asigure prelucrarea datelor înregistrate în

contabilitate în conformitate cu normele contabile aplicate, controlul și păstrarea acestora pe suporturi tehnice.

Art. 24. — Înregistrarea în contabilitate a operațiunilor determinate de fuziunea, divizarea sau încetarea, potrivit legii, a activității persoanelor prevăzute la art. 1 se face pe baza documentelor corespunzătoare întocmite în asemenea situații.

Art. 25. — (1) Registrele de contabilitate obligatorii și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară se păstrează în arhiva persoanelor prevăzute la art.1 timp de 10 ani, cu începere de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, cu excepția statelor de salarii, care se păstrează timp de 50 de ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) se pot stabili, în mod justificat, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, registrele de contabilitate și documentele justificative care se păstrează timp de 5 ani.

Art. 26. — În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a unor documente contabile se vor lua măsuri de reconstituire a acestora în termen de maximum 30 de zile de la constatare, potrivit reglementărilor emise în acest scop.

CAPITOLUL IV Situații financiare

Art. 27. — (1) Exercițiul financiar reprezintă perioada pentru care trebuie întocmite situațiile financiare anuale și, de regulă, coincide cu anul calendaristic.

(2) Durata exercițiului financiar este de 12 luni.

(3) Exercițiul financiar poate fi diferit de anul calendaristic:

a) pentru sucursalele cu sediul în România, care aparțin unei persoane juridice străine, cu excepția instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebankare, definite potrivit legii, înscrise în Registrul general, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, dacă exercițiul financiar diferă pentru societate;

b) pentru filialele consolidate ale societății-mamă, precum și pentru filialele filialelor, cu excepția instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebankare, definite potrivit legii, înscrise în Registrul general, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare, entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, dacă exercițiul financiar diferă pentru societatea-mamă.

(4) Exercițiul financiar al unităților nou-înființate începe la data înființării, potrivit legii.

(5) Exercițiul financiar al unei persoane juridice care se lichidează începe la data încheierii exercițiului financiar anterior și se încheie în ziua precedentă datei când începe lichidarea. Perioada de lichidare este considerată un exercițiu financiar, indiferent de durata sa.

(6) Situațiile financiare anuale consolidate ale unei societăți-mamă se întocmesc pentru același exercițiu financiar aplicabil situațiilor financiare anuale ale societății-mamă. Dacă exercițiul financiar al filialelor diferă de exercițiul financiar aplicabil societății-mamă, situațiile financiare anuale consolidate pot fi întocmite la o altă dată pentru a ține cont de exercițiul financiar al majorității sau al celor mai importante dintre societățile consolidate.

(7) Exercițiul financiar pentru instituțiile publice este anul bugetar.

Art. 28. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să întocmească situații financiare anuale, inclusiv în situația fuziunii, divizării sau încetării activității acestora, în condițiile legii.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor poate stabili întocmirea și depunerea la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor a situațiilor financiare sau a unor rapoarte contabile și la alte perioade decât anual, în cadrul exercițiului financiar.

(3) Pentru persoanele juridice care aplică Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS), situațiile financiare au componentele prevăzute de aceste standarde.

(4) Persoanele juridice care aplică reglementările contabile conforme cu directivele europene întocmesc situații financiare anuale, care au componentele prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

(5) Categoriile de persoane juridice care aplică reglementările contabile conforme cu directivele europene și/sau Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) se stabilesc prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(6) Pentru persoanele juridice fără scop patrimonial situațiile financiare anuale se compun din bilanț, contul rezultatului exercițiului, politici contabile și note explicative.

(7) Situațiile financiare anuale constituie un tot unitar și sunt însoțite de raportul administratorilor.

(8) Pentru sucursalele din România ale instituțiilor de credit și ale altor instituții financiare cu sediul în străinătate, instituțiile prevăzute la art. 4 alin. (3) stabilesc conținutul situațiilor financiare anuale care trebuie publicate de aceste sucursale. Instituțiile respective stabilesc și cerințele referitoare la informațiile privind activitatea proprie a sucursalelor, care trebuie publicate de sucursalele respective în situația în care acestea nu sunt obligate să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie.

(9) Instituțiile publice întocmesc situații financiare trimestriale și anuale, conform normelor elaborate de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 29. — (1) Situațiile financiare anuale vor fi însoțite de raportul administratorilor, raportul de audit sau raportul comisiei de cenzori, după caz, și de propunerea de distribuire a profitului sau de acoperire a pierderii contabile.

(2) O societate-mamă trebuie să întocmească atât situații financiare anuale pentru propria activitate, cât și situații financiare anuale consolidate, în condițiile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Art. 30. — Situațiile financiare anuale vor fi însoțite de o declarație scrisă a persoanelor prevăzute la art. 10 alin. (1) prin care își asumă răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale și confirmă că:

a) politicile contabile utilizate la întocmirea situațiilor financiare anuale sunt în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) situațiile financiare anuale oferă o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată;

c) persoana juridică își desfășoară activitatea în condiții de continuitate.

Art. 31. — Situațiile financiare anuale consolidate trebuie să fie însoțite de o declarație scrisă a administratorului societății-mamă prin care își asumă răspunderea pentru întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate și confirmă că:

a) politicile contabile utilizate la întocmirea situațiilor financiare anuale consolidate sunt în conformitate cu reglementările contabile aplicabile;

b) situațiile financiare anuale consolidate oferă o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea grupului.

Art. 32. — (1) Membrii organelor de administrație, de conducere și supraveghere ale persoanelor juridice au obligația de a asigura ca situațiile financiare anuale și raportul administratorilor să fie întocmite și publicate în conformitate cu legislația națională.

(2) Membrii organelor de administrație, de conducere și supraveghere ale societății-mamă au obligația de a asigura ca

situațiile financiare anuale consolidate și raportul consolidat al administratorilor să fie întocmite și publicate în conformitate cu legislația națională.

Art. 33. — (1) Obiectivul situațiilor financiare anuale consolidate este de a oferi o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare și a celorlalte informații referitoare la activitatea grupului, potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Situațiile financiare anuale consolidate constituie un tot unitar și se întocmesc în termen de 8 luni de la încheierea exercițiului financiar al societății-mamă. Acestea cuprind bilanțul consolidat, contul de profit și pierdere consolidat, precum și celelalte componente, respectiv informații referitoare la activitatea grupului, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, și note explicative la situațiile financiare anuale consolidate.

Art. 34. — (1) Situațiile financiare anuale ale persoanelor juridice de interes public sunt supuse auditului financiar, care se efectuează de către auditori financiari, persoane fizice sau juridice autorizate, în condițiile legii.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin *persoane juridice de interes public* se înțelege: instituțiile de credit; instituțiile financiare nebancale, definite potrivit reglementărilor legale, înscrise în Registrul general; societățile de asigurare, asigurare-reasigurare și de reasigurare; entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private; societățile de servicii de investiții financiare, societățile de administrare a investițiilor și organismelor de plasament colectiv, autorizate/avizate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare; societățile comerciale ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată; companiile și societățile naționale; persoanele juridice care aparțin unui grup de societăți și intră în perimetrul de consolidare de către o societate-mamă care aplică Standardele internaționale de raportare financiară.

(3) Sunt auditate și situațiile financiare întocmite de entitățile care au această obligație conform legislației specifice acestora.

(4) Sunt supuse, de asemenea, auditului financiar situațiile financiare întocmite în vederea efectuării operațiunilor de fuziune, divizare sau a încetării activității persoanelor care au obligația auditării situațiilor financiare anuale.

(5) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor pot fi stabilite și alte cazuri în care situațiile financiare anuale sunt supuse auditului financiar.

Art. 35. — (1) Persoanele juridice care organizează contabilitatea în partidă dublă trebuie să publice, potrivit prevederilor legale, situațiile financiare anuale. Fac obiectul publicării situațiile financiare anuale, raportul administratorilor și raportul de audit sau raportul comisiei de cenzori, după caz. Aceste prevederi se aplică și sucursalelor înregistrate în România care aparțin unor persoane juridice cu sediul în străinătate, precum și societăților-mamă care întocmesc situații financiare anuale consolidate.

(2) Acționarii și angajații unei societăți au dreptul să se informeze în legătură cu situațiile financiare anuale la sediul social al societății sau al societății-mamă, fără nicio discriminare.

(3) Situațiile financiare anuale se păstrează timp de 10 ani.

(4) În caz de încetare a activității persoanelor prevăzute la art. 1, situațiile financiare anuale, precum și registrele și celelalte documente la care se referă art. 25 se predau la arhivele statului, în conformitate cu prevederile legale în materie.

Art. 36. — (1) Termenele pentru întocmirea situațiilor financiare anuale sunt următoarele:

a) pentru societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

b) pentru celelalte persoane prevăzute la art. 1, 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

(2) Termenele pentru depunerea situațiilor financiare anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor sunt:

a) 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar, pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. a), cu excepția societăților comerciale;

b) 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar, pentru persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) Persoanele care de la constituire nu au desfășurat activitate, cu excepția societăților comerciale, precum și cele aflate în lichidare, potrivit legii, vor depune o declarație în acest sens, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar, la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor.

(4) Instituțiile publice și celelalte persoane juridice, ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, depun un exemplar din situațiile financiare trimestriale și anuale la organul ierarhic superior, la termenele stabilite de acesta.

(5) Autoritățile publice, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, ai căror conducători au calitatea de ordonator principal de credite, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru situațiile financiare centralizate pe ansamblul județului și al municipiului București privind execuția bugetelor prevăzute la art. 1 alin. (2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, depun la Ministerul Economiei și Finanțelor un exemplar din situațiile financiare trimestriale și anuale, potrivit normelor emise de acesta, la următoarele termene:

a) în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

b) în termen de 45 de zile de la încheierea trimestrului de referință.

Art. 37. — (1) Pentru asigurarea informațiilor destinate sistemului instituțional al statului, societățile comerciale depun la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor o raportare anuală, al cărei conținut se stabilește prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(2) Raportarea anuală se depune la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor, în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar, însoțită de dovada predării situațiilor financiare anuale la oficiul registrului comerțului, pentru publicare.

CAPITOLUL V

Contabilitatea Trezoreriei Statului și a instituțiilor publice

Art. 38. — (1) Contabilitatea Trezoreriei Statului se organizează și funcționează pe principiul execuției de casă și asigură înregistrarea operațiunilor de încasări și plăți în conturi de venituri și cheltuieli deschise pe bugete, ordonatori de credite și subdiviziunile clasificăției bugetare stabilite de Ministerul Economiei și Finanțelor.

(2) În contabilitatea Trezoreriei Statului se deschid, pe seama ordonatorilor de credite, conturi distincte pentru creditele deschise și repartizate și pentru cheltuielile efectuate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetele locale, precum și conturi de disponibilități din care se pot efectua plăți.

(3) Contabilitatea Trezoreriei Statului asigură informații cu privire la derularea execuției bugetare în condiții de echilibru financiar, aprobată anual prin lege pentru fiecare buget, precum și în limita disponibilităților aflate în conturi.

(4) În contabilitatea Trezoreriei Statului se reflectă, în conturi distincte, împrumuturile de stat interne și externe primite pentru finanțarea deficitelor bugetare, precum și pentru alte acțiuni prevăzute de lege, plasamentele financiare efectuate din contul curent general al Trezoreriei Statului, precum și depozitele atrase de la instituțiile financiare și de la persoane fizice.

(5) Contabilitatea Trezoreriei Statului se organizează în cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor și al unităților sale

subordonate și cuprinde operațiunile privind execuția de casă a bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și bugetelor locale, gestiunea datoriilor publice interne și externe, precum și alte operațiuni financiare efectuate în contul organelor administrației publice centrale și locale.

(6) Organizarea și conducerea contabilității Trezoreriei Statului se efectuează potrivit normelor emise de Ministerul Economiei și Finanțelor.

Art. 39. — (1) La încheierea exercițiului financiar, în contabilitatea Trezoreriei Statului se procedează la încheierea execuției bugetare potrivit normelor metodologice emise de Ministerul Economiei și Finanțelor, după cum urmează:

a) încheierea execuției bugetului de stat se efectuează de către unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului;

b) încheierea execuției bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către unitățile Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse;

c) încheierea execuției bugetelor locale se efectuează de ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor întocmește trimestrial și anual bilanțul general al Trezoreriei Statului, în structura stabilită de acesta, care se aprobă în condițiile legii.

Art. 40. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor întocmește anual bilanțul instituțiilor publice.

(2) Bilanțul anual al instituțiilor publice, în structura stabilită de Ministerul Economiei și Finanțelor, se prezintă Guvernului pentru adoptare odată cu contul general anual de execuție a bugetului de stat.

CAPITOLUL VI

Contravenții și infracțiuni

Art. 41. — Constituie contravenții la prevederile prezentei legi următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

1. deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate;

2. nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Economiei și Finanțelor cu privire la:

a) utilizarea și ținerea registrelor de contabilitate;

b) întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea acestora, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrase sau distruse;

c) efectuarea inventarierii;

d) întocmirea și auditarea situațiilor financiare anuale;

e) depunerea la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor a situațiilor financiare anuale;

f) întocmirea și depunerea la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor a situațiilor financiare periodice sau a raportărilor contabile stabilite potrivit legii;

g) nedepunerea declarației din care să rezulte că persoanele prevăzute la art. 1 nu au desfășurat activitate;

h) publicarea situațiilor financiare anuale, potrivit legii.

3. prezentarea de situații financiare care conțin date eronate sau necorelate, inclusiv cu privire la identificarea persoanei raportoare;

4. nerespectarea prevederilor referitoare la întocmirea declarațiilor prevăzute la art. 30 și 31;

5. nerespectarea prevederilor referitoare la obligația membrilor organelor de administrație, conducere și supraveghere de a întocmi și publica situațiile financiare anuale;

6. nerespectarea prevederilor referitoare la obligația membrilor organelor de administrație, conducere și supraveghere ale societății-mamă de a întocmi și publica situațiile financiare anuale consolidate.

Art. 42. — (1) Contravenția prevăzută la art. 41 pct. 2 lit. h) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 30.000 lei, cea prevăzută la pct. 1, cu amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei, cele prevăzute la pct. 2 lit. c), d), e), pct. 4 și 5, cu amendă de la 400 lei la 5.000 lei, cea prevăzută la pct. 6, cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei, cele prevăzute la pct. 2 lit. a) și b), cu amendă de la 300 lei la 4.000 lei, cea prevăzută la pct. 2 lit. f), cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cea prevăzută la pct. 3, cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei, iar cea prevăzută la pct. 2 lit. g), cu amendă de la 100 lei la 200 lei. Criteriile în funcție de care se stabilește nivelul amenzii se corelează cu nivelul cifrei de afaceri, după caz.

(2) Amenda pentru neîndeplinirea obligației prevăzute la art. 41 pct. 2 lit. f) este de la 1.000 lei la 3.000 lei, dacă perioada de întârziere pentru întocmirea și depunerea situațiilor financiare periodice este cuprinsă între 15 și 30 de zile lucrătoare, și de la 1.500 lei la 4.500 lei, dacă perioada de întârziere depășește 30 de zile lucrătoare.

(3) Guvernul, la propunerea Ministerului Economiei și Finanțelor, poate modifica nivelul amenzilor prevăzute la alin. (1) în funcție de rata inflației.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de persoanele cu atribuții de inspecție fiscală și de comisarii Gărzii Financiare, precum și de personalul altor direcții din cadrul Ministerului Economiei și Finanțelor, stabilit prin ordin al ministrului economiei și finanțelor.

(5) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor în cazul asociațiilor de proprietari se fac de persoanele cu atribuții de control din cadrul consiliilor locale ale municipiilor, orașelor, comunelor și ale sectoarelor municipiului București și de alte persoane anume împuternicite de consiliile județene, respectiv de Consiliul General al Municipiului București.

(6) Amenzile contravenționale prevăzute la alin. (1) și (2) se suportă de persoanele vinovate.

(7) Contravențiilor prevăzute la art. 41 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(8) În situația în care în termen de 10 zile lucrătoare de la aplicarea amenzii prevăzute la alin. (2) nu se depun situațiile financiare prevăzute la art. 36 alin. (5), Ministerul Economiei și Finanțelor va lua următoarele măsuri:

a) blocarea deschiderilor de credite bugetare pentru ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului asigurărilor pentru șomaj, bugetului Fondului național unic de asigurări de sănătate și ai bugetelor locale;

b) blocarea conturilor de disponibilități deschise la unitățile Trezoreriei Statului pe numele autorităților și instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din venituri proprii.

(9) Se exceptează de la prevederile alin. (8) următoarele operațiuni:

a) plățile din fonduri externe nerambursabile sau finanțări primite de la instituții ori organizații internaționale pentru derularea unor programe și proiecte, precum și fondurile de cofinanțare și prefinanțare aferente;

b) plata drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente, precum și a drepturilor de asigurări și asistență socială;

c) rambursările de credite interne și externe, comisioanele și alte costuri aferente;

d) contribuții și cotizații către organizații internaționale;

e) plățile din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului și din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, potrivit legii.

Art. 43. — Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate,

având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 44. — Ministerul Economiei și Finanțelor și instituțiile prevăzute la art. 4 alin. (3) din prezenta lege vor elabora și vor actualiza permanent reglementările contabile aplicabile persoanelor prevăzute la art. 1.

Art. 45. — Ministerul Economiei și Finanțelor exercită controlul asupra modului în care se aplică prevederile prezentei legi.

Art. 46. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1992*).

Art. 47. — Prevederile prezentei legi se aplică și subunităților fără personalitate juridică, cu sediul în străinătate, ce aparțin persoanelor prevăzute la art. 1, cu sediul sau domiciliul în România, cât și subunităților cu sediul în România, ce aparțin unor persoane juridice ori fizice cu sediul sau domiciliul în străinătate.

Art. 48. — (1) Dezvoltarea cadrului instituțional în domeniul contabilității și al profesiei contabile se realizează prin Consiliul Contabilității și Raportărilor Financiare. Modul de organizare și funcționare, atribuțiile și sursele de finanțare ale acestuia se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a acestuia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Directorul Direcției de reglementări contabile, precum și directorul general al Direcției generale de metodologie contabilă instituții publice sunt membri de drept ai Consiliului Contabilității și Raportărilor Financiare.**)

Art. 49. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— Decretul nr. 375/1956 privind reconstituirea actelor, documentelor și evidențelor cu conținut financiar pierdute, sustrate sau distruse, publicat în Buletinul Oficial nr. 22 din 4 august 1956;

— Hotărârea nr. 1.885 din 28 decembrie 1970 cu privire la organizarea și conducerea contabilității, atribuțiile și răspunderile conducătorului compartimentului financiar-contabil, publicată în Buletinul Oficial nr. 156 din 29 decembrie 1970;

— Hotărârea nr. 1.533/1973 privind formularele cu regim special, publicată în Buletinul Oficial nr. 189 din 2 decembrie 1973;

— Hotărârea nr. 1.116/1975 privind îmbunătățirea analizei pe bază de bilanț, creșterea operativității și calității informațiilor cu privire la rezultatele economico-financiare ale unităților

socialiste de stat, publicată în Buletinul Oficial nr. 127 din 5 decembrie 1975;

— Hotărârea Guvernului nr. 252/1996 privind regimul diferențelor de curs valutar aferente capitalului social în devize și alte operațiuni aplicabile începând cu bilanțul contabil cu termen de depunere până la 15 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 483/1996 privind prestarea serviciilor în domeniul contabilității, verificarea și certificarea bilanțului contabil în baza prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 2 iulie 1996, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 22/1998 privind unele măsuri pentru reflectarea în contabilitatea agenților economici a unor operațiuni economico-financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 29 ianuarie 1998;

— orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Legea nr. 259/2007 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, care nu sunt încorporate în forma republicată a Legii contabilității nr. 82/1991 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 259/2007:

„Art. II. — (1) Aplicarea prevederilor art. 2 alin. (2) lit. d) și ale art. 27 alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se suspendă până la data de 1 ianuarie 2009.

(2) Societățile comerciale vor depune un exemplar al situațiilor financiare aferente exercițiilor financiare ale anilor 2007 și 2008 la unitățile teritoriale ale Ministerului Economiei și Finanțelor, în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiilor financiare respective. Societățile comerciale care de la constituire nu au desfășurat activitate, precum și cele aflate în lichidare, potrivit legii, vor depune o declarație în acest sens, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

Art. III. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) alin. (1) al art. 27 și anexa nr. 3 din Normele de aplicare a Legii nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 5/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 25 ianuarie 1999;

b) lit. D și E din anexa nr. 3 la Normele metodologice privind înregistrarea în contabilitate a bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.031/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 17 decembrie 1999.”

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

**) Direcția de reglementări contabile și Direcția generală de metodologie contabilă instituții publice sunt prevăzute în structura organizatorică a Ministerului Economiei și Finanțelor, conform anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

